

[Helle Degn]

cialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, SF, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti fremsatte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at afholde en konference i begyndelsen af 1992 om evalueringsformer i folkeskolen på baggrund af forskning og udviklingsarbejde.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 13).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Eva Møller (KF):

Jeg vil gerne indlede med at sige til CD, at det ikke er ukært for Det Konservative Folkeparti, at vi her får en lejlighed til at diskutere folkeskolen. Selv om folkeskoleområdet er stort og mangfoldigt, kan der naturligvis være grund til også indimellem at se på enkeltdele af det.

Vi ved, at vi skal have en ny folkeskolelov, hvor vi får alle problemerne vendt, men jeg er glad for, at vi i dag får lejlighed til at diskutere et enkelt aspekt af det område, der berører os alle. For dybest set ved vi jo, at det er således, at børnene er det vigtigste, vi har, og det hvad enten vi betragter dem som vores egne børn – det kæreste, vi ejer – eller vi betragter dem som en ressource i samfundet, de mennesker, der skal bære det samfund videre, som vi skaber herinde ud fra vores holdninger og ønsker. Vi har vel alle et ønske om at aflevere et samfund, der er bedre end det, vi har modtaget, og det er det samfund, vi gerne vil videregive til børnene.

Hvis vi skal skabe en folkeskole, som er en folkeskole i ordets bedste og rigtigste forstand – en skole for alle – så har denne skole naturlig brug for at tage hensyn til den enkelte elevs stærke sider og den enkelte elevs svage sider og ikke kun til den ene halvdel af siderne. Det er for os et meget væsentligt krav til folkeskolen.

Derfor mener vi også, det tilsvarende må gælde, at børnene har ret til at blive prøvet på deres eget niveau. På nogle niveauer er de

stærke, på andre niveauer er de svage. Men de har alle ret til at blive prøvet på det niveau, de er på, og det niveau, de er blevet undervist på.

Derfor har vi naturligvis som politikere en forpligtelse til at give dem tilbudet om prøver på forskellige niveauer, således at både deres stærke og deres svage sider kan komme til deres rette udfoldelse.

Det er også karakteristisk – således oplever jeg også børn i dag – at børn er utrolig glade for at konkurrere. Jeg tror ikke, der findes noget barn i dagens Danmark, som ikke har adgang til et eller flere computerspil og bruger uanede mængder af tid på at konkurrere og først og fremmest på at konkurrere med sig selv, på at lære noget om sig selv, om sine stærke og sine svage sider. Det er spændende, når man når lidt flere point, end man nåede sidste gang.

Karakterer og prøver, som kommer ud af denne konkurrence med sig selv, skal være meningsfyldte; ellers er der ikke nogen idé i at lade prøverne afholde, og der er ikke nogen idé i at give karaktererne.

Prøver og karakterer skal naturligvis afspejle det undervisningsniveau, som eleverne har været igennem. Og vi finder det derfor ikke rimeligt, at man, uanset om man har gået på grundkursus, udvidet kursus eller på udelt niveau, skal bedømmes på det samme grundlag. Det er ikke rimeligt mod børnene.

Det nuværende system, som har det på den måde, afspejler folkeskoleloven af 1975, og som bekendt stemte Det Konservative Folkeparti ikke for denne lov. Det var der flere forskellige grunde til at vi ikke gjorde; en af dem var, at vi ikke mente, det prøvesystem, der blev indført med loven af 1975, harmonerede med Det Konservative Folkepartis tanker.

Jeg kan ikke ligesom fru Helle Degn på dette område sige, at de tanker har vi haft i hele dette århundrede, for Det Konservative Folkeparti har kun eksisteret i 75 år, men vi har haft tanker i alle de år, vi har eksisteret, og jeg mener, det er præcis lige så legalt at have tanker på den fløj som at have dem på den anden.

Jeg lagde mærke til, at fru Helle Degn i en bemærkning til Venstre nævnte, at det var gammeldags ideologi at have de samme tanker, som man havde haft i 1970'erne. Det kan undre mig lidt, når fru Helle Degn mener, at de